

CALICUL

UMOR ȘI SATIRĂ. — Redactor ȚEPELUȘ.

ABONAMENTE:
100 lei anual 50 lei pe jum an

REDACȚIA ȘI ADMINISTR.
SIBIU
Str. Școalei de Inot Nr. 8-10.

ANUNȚURI:
5 lei linia petit.

Aiurări de toamnă.

Sfârșită de emoții, de ploi și de vânt rece
Stă biata vară gata spre alte țări să plece,
Mai calde mai frumoase și fără atâtea ploi,
Pe unde veselia nu-i strânsă de nevoi,
Pe unde nu-i furtună în inimi și'n natură
Ci este mulțămire și'n suflete-i căldură
Pe unde nu e iarnă sub bluzele de vară
Iar egoismul nu e sălbatic ca o fiară
Ci e senin și pace peste'ntinsa glie
Și vecinic este vară și dulce armonie.

Se pregătește vara să plece dela noi,
Și'n zare apare toamna cu sâni trisți și goi...
Cu fața pământie, având ca trenă vântul,
Săpând cu ne'ndurare bolnavei veri mormântul,
Cu bruma ne'ndurată ce stânce 'n a sa cale
A frunzelor viață, plăpândeale petale
Și semănând pustiul pe miriștile goale
Ne dă de știre par'că să ne 'ngrijim de țoale,
De lemne și de varză, de murături și porc
Căci grijile uitate, acum din nou se'ntorc
Iar strategia aspră a pântecelui cere,
Ea nu vrea ca să știe de visuri și himere
Căci toamna cu stomacul au mult' asemănare:
„Trăește cine poate, mănâncă cine are“.

Știe leacul.

- Sarut mâna la Doamna, caut pe domnu notaraș.
- Nu-i acasă până peste doua zile.
- Am adus mă rog o plânsoare și niște bani.
- Poate vine deseara cu trenul...
- Și mai am mă rog afară o găină și ceva ouă,
- Văzi atunci ca-i în odaia cealaltă.

Porumbeii sasului.

Un român din întâmplare
Având prieten pe un sas
Și-ajungându-l pe drum
noaptea
La jupânul lui a tras,
Că e bine 'n astă lume
Om cu om prietin să fie,
Al și casa al și masa
Când ești în călătorie.
Ghița mergea hat departe
Și fiind pe înoptate
Nu mai stete mult pe gân-
duri
Și la Honț în poarta bate.
Amândoi întrara 'n casa

Și-și vorbi ca prieteni buni
În timp ce-aducea pe masă
Jupâneasa de-ale cinii.
Nu le-a prea lipsit nici vinul
La cina de porumbel,
Căci jupăuu-și făcea fala
Ce vânător era el.

Dupa cină porni vorba:

— La vânat cum ți-a umblat,
Sunt pe-aici dihanii multe,
Urs ori lup ai împușcat?

— No hie, este mult pe-alcea
Tu nu crede moi vecine?
Unde murit munzul nostru
Mai eri fost un săptămune

Fost cu pușca pe la vunte
Și chind colo dumneata
Vazut porumbi negre sure
Care chinta ga, ga, ga.

Io pușcat și duce case
Una traista pline, pline
Și făcut din el muncare
Ce muncat acum și tine,

Aiutor Pișicher.

Să calce câinele...

La prefectura unui județ
se primește următoarea scri-
soare:

«Domnule Prifect. Sa fie
cu ertare din partea mea
umilit scrisul, că mă în-
torc cu rugamintea cătră
d-voastră să-mi faceți și
mie bunătate să veniți cu
moșina la noi în sat și să
calcați câinele vecinului Pas-
cu, că prea îmi ciupește
gănille și îmi fură ouăle și
să-l faceți tocana în drum
cum ați făcut și cu purcelul
meu cel de-al doilea, atunci
când la-ți calcat în ziua de
Pălia și vecinul sa nu știe
că ponosul e dela mine u-
milit scrisul.

Toader Făcăleț
din Strâmba.

Ce-ar vrea.

Honișabasul ținându-și
odrasla pe genunchi așteap-
tă radios, ca moașa să-i
dea rezultatul.

— «Ia spune tu Morîț,
ce-ai vrea să-ți aduca ma-
mele, un frațior sau o so-
rioară?»

— «Tati, dacă nu-i face
mare greutate să-mi aduca
dija un cal frumos!..»

Toader la guvern.

— Unde duci ușa Toadere?

— O duc la București la Camera aia ca să pot tuna prin ea când oi fi ales și eu deputat.

Stele verzi

Insomnie.

Dela ora 6 dimineața pețecarul Aron privea prin fereastră cu ochii setoși balconul casei de peste drum a camătarului zgârcit Salamon.

Rașela tocmai aducea ceaiul, când Aron văzu că peste drum perdelele s'au ridicat.

— Rașe, s'a sculat Salamon, mă duc până la el.

Rașela nu mai avu timp să-l întrebe ce caută așa de dimineața la zgârcitul acela de vampir, care nici buna ziua nu le mai da, — căci Aron dispăruse...

— «Bună dimineața, Salamon!».

— «Salutare, Aron! Da ce te aduce așa de dimineața la mine? Ai?»

— Stai să vezi, Salamon, am venit să-ți cer dija împrumut o mie de lei.

— Fiindcă te știu om cinstit, haide, na o mie de lei, dar la 5 Aprilie să mi-i dai, că dacă nu...

— Așa să trăiască Rașela al meu, dacă nu ți-i-oi dai! Mulțumesc, la revedere!»

— La revedere la 5 Aprilie!

— Ei ce ai făcut la Salamon? i-l întreabă Rașela curioasă.

— Iacă, nimic, i-am cerut

o mie de lei împrumut, și mi-a dat.

Trecură 10 zile. In odaia lui Aron era întunec, Toată lumea dormea, numai Aron se svârcolea în pat ca un șarpe. Rașela s'a trezit de câteva ori, dar crezând că visează l'a lăsat în pace.

— Nu-l lucru curat, — își zice Rașela — ce are Aron al meu de nu poate dormi. E dija 1 după miezul nopții».

I-l trage ușor de mână. El tresări...

— Aron, ia spune-mi ce ai tu de nu dormi?

— Ce să am dija? Știi tu Rașela, eu am luat acum 10 zile o mie de lei împrumut dela Salamon».

— Da, știu.

— Ei bine, mâine trebuie să plătesc.

Ea nu zise nimic și cu o saritură fu la fereastră și deschizând-o strigă cât o lua gura:

— Salamon!.. Salamon!

Ușa balconului de peste drum se deschise și apărură în cadrul ei figura buhăită de somn a lui Salamon.

— Ce s'a 'ntâmplat, dija Rașe leben?

— Salamon! Tu ai dat lui Aron o mie de lei împrumut!

— Da!

— Mâine, Aron trebuie să-ți plătească!

— Da!

— Ei bine, să știi că nu-ți va plăti nimic — și cu asta închise fereastră și se vără în pat.

— Bine, Rașe, leiben, ce-ai făcut?

— Lasă, Aron, dacă tu nu poți dormi, nici el să nudoarmă dija toată noaptea.

Busuloc.

Jale bătrână,

Ce să-i faci la lumea asta
Și la juri ce să le faci?
Dacă te-a ajuns napasta
Să 'mbătrânești,—stai și faci.

Anii dulci de mult s'au dus
Și eu n'am gustat iubirea.
Pe juri dracu-i luă pe sus.
Pe la alte și aiurea.

Trece-un an și altul vine,
Și de ciuda stau să mori,
Cele de-o seamă cu mine
Au azi gineri și nurori.

Dacă m'a ajuns napasta
Când voi muri să mor fată,
Junii-s vinovați de asta,
Foaie verde, foaie lată.

Ajutor psihic.

Gemeni.

Noi am fost doi gemeni
și numai mama ne putea
deosebi unul de altul.

Când s'a însurat fratele
meu pe mine mă feliță și
nefericea lumea.

Când și-a bătut nevasta,
pe mine mau închis la lege.

Când m'a lovit odată ca-
lul cu piciorul, pe el l'au
dus la doftorul.

Când am strigat în ale-
geri «jos guvernul» pe el
l'au bagat în casile nebu-
nilor, iar acum în urmă când
a murit el pe mine m'au
dus până la groapa.

Deschide fereastra...

Deschide deschide fereastra
Mai dă-mi un pahar de coniac,
Dar iute s'aduci și pe-al
doilea,
Că singură tu-mi ești pe plac.

Dar vezi să nu-ți tremure
mâna

Să-mi pui aici ștampatul gol,
Știi că-ți plătesc omeneste,
Mai scrie-mă sus cu un pol.
Deschide mai iute fereastra
Că eu nu mă 'ncurc nm'
așa,

Adu și masline și țuica
S'arat cum se mănca și bea.

Câte-odată

De multe ori mă prind fiori
Și mă gândesc adese
Cum nasc copii bieteale flori
Făr' să fi fost mirese.

De multe-ori mă tot gândesc
Cum azi în era cultă
Fetiței poți să-i spui ce vrei
Căci toate le ascultă.

Nu se gândește la urmări
Nu-i pasă ce e mâine
Ea pentru azi știe trăi
Ei azi să-i fie bine,
Chimu.

Alarmă.

Sufflă mă(a 'ntr'un cimpoi
Iar cotoiu 'n chisăliță
C'a strechiat Prala Suffloi
Pentr'un pui de bivoliță.

Zis'am Pralo și ți-am spus
Nu umbra cu nasu 'n sus
Că-l lovești de vre-o nimică
Și te doare măi Prălică.

Vezi acum dracul ce lucră
Că nici noaptea nu se culcă
Ți-ai făcut-o Pralo bună
Două mii să dai pe lună.

Dă Pralo întreținere
Dac'ai vrut să ai muere
Muerea să aibă fată
Și să stea nemăritată.

Când să plec, ți-am spus
[prea bine
C'Onea merge, Onea vine

Dar când e rândul lui Prala
O să-i știe toată țara.

Iată vezi ce prorocie
Bat-o sfinții calicie
Căci se face că glumește
Și-uite uite cum ghicește.

Să-ți spun una ca o mie
Ai avut Pralo moșie
Și ți-o vinzi pentru copii
Firea-l dracului să fii.

Aș de unde, am greșit
Herștelt, rău am prorocit
Primești arândă forțată
Să poți mărita o fată
Iar averea ți rămâne
Ca să te măriți pe tine

Onea.

Cândva

Foaie verde de dudău
Când eram solgăbirău
Eram domn în satul meu
Și ori cântam, ori fideram
Numai dreptate mințeam
Iar lumea proastă credea
Că-i dreaptă minciuna mea.

Azi mâne va fi un an
De când am fost barosan
De când am avut curaj
Să urc porcul la etaj
Să 'mi-bag pumnul pe gâtlej
Să căr apă la vârtej
Bulibașa 'ntreg am fost
Știți cum îi prostul mai prost.

Aoleo, mi-aduc aminte
Cum mai cântam de fierbinte
Pipiroanda mororo
Pipiroanda crrr!
Am prins dad'un păsăroi
Păsăroiul sbrrr!

Foaie verde ismă creață
Ce domnie cu dulceață
Când eu dau cu băta 'n baltă
Și tot ce-i stropit se ceartă,
Când îmi pregătesc veninul
Și mi'l bea sărmanul...

Chimu.

Din filosofia lui Amnar

Soacrele, prin munca lor, sunt inversate albinelor. Albinelile adună miere iar trântorii o mănâncă. Soacrele strâng venin iar socrii (cari au rolul trântorilor) îl beau. Comerțul acestor produse îl are Belzebuth.

*

N'am văzut copil să vină în lume răsând. Instinctul îi spune că în această planetă trebuie mult să plângă.

*

«Gură de om, gură de câne, cere pâne», — dar amândouă cer multă carne.

*

Jucăria fetii e păpușa, jucăria băiatului e biciul; casnicie în miniatură.

*

E o nebunie a încredința unei femei un secret, în credința că nimeni nu-l va afla.

Sunt și femei... bărbați.

*

Dar e și mai mare nebunie a iubi pe de-aproapele tau pe motivul că și el îți iubește nevasta.

*

Unii oameni să închina dracului pentru ca să dea fața cu Dumnezeu.

Alții să închina liberalilor pentru ca să dea fața cu vițelul de aur.

*

Mai sunt și de aceia cari să închina opoziției. Aceștea n'au dat fața până acum, decât cu Sfântul Post.

De ce?

Trage bobii și ghicește
Omul de ce 'ncărunțește
Muera de ce vorbește.

Popa de ce spovedește
Și tu-l injuri românește
Când la punga se gândește.

În ziua de Blagovește
De ce se mănâncă pește

La cine se nimerește,

Leul de ce nu mai crește,
Trenul de ce să ciocnește,
Terente de ce trăește.

Țara cine-o stăpânește
Și cine fură domnește
Unde i-se potrivește.

Cel mic de ce sărăcește
Dacă-i cinstit și muncește.
Bate doamne și trăznește.

Pe politică.

— Nu mai bate copilul vecine, că n'a făcut mai nimic.

— Lasă cumetre că știu eu, e totdeauna în opoziție, nu face ce vreau eu niciodată.

Era mai bine.

— Așa-mi trebuie ca puteam sta nemaritată. Era poate mai bine.

— Și pentru mine era mai bine. Aveam numai capul meu și o singură gură, nu ca acum două capete și prea multe guri.

Calicul la Pui.

(raport radical).

Aspectul exterior al unui minoritar din loc, cu batiștuța din buzunarul de la haină fluturând alene, cu nodul de cravata prins cochecet în guler și cu pantalonii calcați ireproșabil, îți dă impresia unui băiat de gust, și în presupunerea unei rafinătăți de colectivitate, ești îndreptățit să-i atribui și iubitei lui exigențe de acelaș nivel anumite repugnante de castă.

Se vorbea că acest minoritar făcea de douăori pe săpamână plimbări noap-

tea după ora 12, în romantica pădurice din dosul localului judecătoriei din loc, unde o zână frumoasă îl aștepta, dornică de-a face dragoste cu craiul de ghinda.

Până mai deunăzi erau de necrezut aceste vești, dar o fițiucă găsită în această pădurice (care pare a fi scrisă la razele luni, când probabil zâna nu s'a arătat), confirmă cele de mai sus.

Tradusă în românește această fițiucă ar fi următoarea:

«Ocolesc, stingher, cărările din pădurice pe cari mă plimbam cu tine, în ră-

coarea mângăioasă a serii, sub umbrele bogatului frunziș. Și tu nu ești lângă mine și ființa mea să pierde de dorul tău. Pe câte o cărare izolată, pe care atât de des te-am strâns în brațe și tu îți culcai, duloasă, capul la pieptul meu, mă așez acum prada melancoliei, și mă las furat de gânduri. Toate mă atrag spre tine, ca apoi să reviu însoțit de zâmbetul, de graiul tău, de parfumul ce respiră apropierea ta. Printr'un joc bizar, îmi pare că suntem iarăși împreună, și te pipai, și-ți iau mâna într'a mea, și mă îmbat de moliciunea sanilor tăi. Ma regasesc în vremuri duse și în ușorul freamat al toamnei, împletesc din nou visul unei iubiri ce va apune.

Din cele de mai sus se poate vedea că, respectivul e unul dintre ceice stau veșnic la picioarele femeii și unul dintre incorigibili ei închinători.

Calicul astfel și-a făcut datoria de a descoperi un alt pui de Crai în Puiul nostru.

In parte.

Doi inși aveau un leu. Ca să-l împartă au cumpărat o regală să o fumeze în parte. Cum la unul îi venea rândul prea rar „să tragă în chept” face celuilalt o propunere:

— Da-mi țigarea mie, că-s mai mare ca tine.

— Și-apoi eu ce să fac?

— Tu să «stuichi.»

STELE VINETE

Spirite comerciale în proză versificată

Intr'un amalgam de marfă cu tot felul de
miros,

Cn capul bătut de gânduri și la masă radios
Șade Nicu barosanu, care vinde cu toptanu
Și Virgil cel iscusit, care strânge gologanu,

Nicu ochii roată-i face, să ia sema la
argați

Cari muncesc și 'ngălbenesc pe camion co-
coțați,

Ridicând la zahăr cubic și la ruși împă-
chetăți

La cafea și franckcafea, la cai verzi și
draci uscați.

„Ia uită-te, Virgilică, mai avem Maragocyp?
Trebue să comand acuma, nici eu nu gă-
sesc alt chip.

Dar Makșai ce mai face? Nu-i mai trebue
nimic;

Tu nu prea î-mi faci reclamă, ci 'ncasezi
după tipic!“

„Ia să-i trag eu o comandă. Dela Cluj să
vină-acuma

Din depozitul cel mare, niște clei moale ca
guma

Și cafea din cea mai bună, depe insula lui
Santos

Zahăr cubic în cartoane, păr de vacă mă-
tăsos“

„Să nu mai stea pân' aicia, un vagon plin
cu masline,

Mături mari un milion și-un camion cu
smochine,

Apoi scorțișaară dulce și benzină dela Duda,
Cacao cu zahăr fină și-un transport cement
ab Turda“.

„Ia aleargă, măi Ioane până la depozit, fuga
Și vezi de mai au acolo bomboane de Tă-
valuga;

Mai întreabă, de ce oare lemnele nu vor să vie.
Că acasă tremur noaptea ca 'ntr'o vastă
ghețarie.

„Iară sună telefonul, cine dracu o mai fi?

Nu mă lasă că să lucru liniștit măcar o zi.
Halo! Da! Eu sunt aicea, Niculae-alu Morcoi.
S'asteptați, că azi ne vine, trei vagoane us-
turoi“.

„Inșă vă servim îndată lumini bune parafin,
Firnisicativ sau linguri, foi curate de
dafin.

Da, avem și saci acuma și clei de tâmplar
subțire,
Parafină mercantilă, păcură groasă, subțire.

„Poate dor'ți piper negru, fin orez de Rangoon?
Or' săpun de toaletă ca orezul de Japon?

Avem soda bicarbona bună pentru constipați
Și pucioasă și tămâie, peștiișori intorto-
cheați.

„Nu dor'ți nimic din astea? Și altceva mai
avem.

Ceai, scrumbii, carbit, vopsele, pământ galben
unt de lemn,

Surogat Enrilo, cremă, smochine 'n cunune mari,
Și un vin turbat de Siria, de joci fără lăutari.“

„Mai avem bomboane fine și tol felul de săpun.
Este-aici săpun de ouă, și de ras din cel mai
bun,

Săpunel de toaletă în tot felul de culori.
El nu se topește iute, ci te ține până mori.

„S'a și araniat comanda, toate, mâine voi
trimite.

Puse'n camion, știi, franco, ca să le primești mai
iute.

Eu voi întocmi factura și Virgil o s'o aducă
Dar să i-o plătești îndată, altfel cu el ai de
furcă.

„Spui că-ți trebuesc stafide? Nici noi nu mai
prea avem

Dar acuma dau comanda. Facem și noi cum
putem.

Am să-ți trimit eu acasă vin de Covăsânț mai
tare,

Pân' atunci s'aduci parale... Bună ziua, sa-
lutare.

*Fericit c'a făcut treabă Nicu mânil i-și freacă.
Un gând însă, i-l frământă și nu știe cum să facă,
Intrucât „fixonomia” lui cea albă ca și neaua
De-atâtea coloniale-a devenit ca frankcafeaua.*

BUSUIOC.

Tiganul măestru.

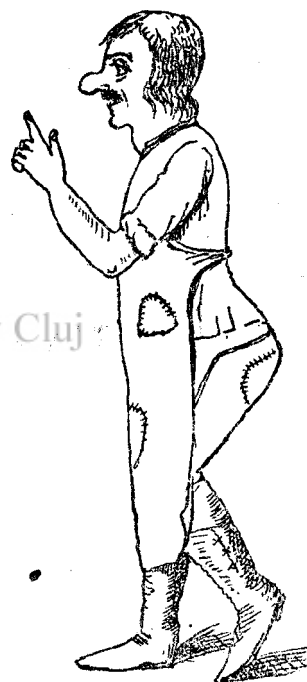
Un domn din Bârlad vorbia,
Că el lipsă ar avea
D'un măestru oare-care,
Să-i facă un grânariu mare.
Țiganul zise; De voești
Înainte să-mi plătești
Patru mii lei de argint
Măestrul ți l'ai găsit.
Și ascultă să-ți mai spun,
Dacă voiești grânariu bun:
Pe zi o slănină mare
Imi vei da pentru mâncare,
Și vr'o șase găște fripte
În smântână tinciuite,
Două sute de plăcinte;
Și-mi vei pune înainte
Un butoiu mare de vin
De cel făcut cu pelin;
Ș'apoi drăguț domnul meu

Face-oi grânariu de cât care
Nici chiar împăratul n'are.
Domnu întrebă: cum va fi?
— Ascultă d-le aci:
Un stânjîn de pânză nouă
Il voiu îndoi în două,
Voiu zidi un soiu de straiță
Cu o baeră de ață,
Și în casa d-tale
Voiu bate-un cuiu de fer
mare,
Chiar de a supra mesei 'n
grindă,
Sus ca să nu se întindă
Șoarecii la el să'l strice,
Nici bucatele să mănec,
Pune-vei în el bucate,
Care nu vor fi stricate
Nici de ploaie, nici de vânt.

Ba, îți spun cu un cuvânt
Vei avea grânariu ca care
Nici chiar împăratul n'are;
Toți te vor numi îndată:
Domnul «straiță acățată».

Iată planul ți l'am spus
Și eu sunt gata de dus,
Adă mâna dacă-ți place
Și-mi plătește, că-l voiu face.

Domnul însă se codea
Ca să-i afle leacul vrea,
Dar' țiganul pricepându-l
O tuli mănecând pământul!

Să luăm aminte!

Bătrânețele sunt unicul mijloc,
ce până acum s'a aflat, pentru
ca omul să se bucure de o viață
lungă!

Nu fura onoarea deaproapelui
tău, ca să nu ajungi pentru ni-
mica înaintea judecătoriei.

Omul iubitor de pace, face
b'ne dacă nu se însoară!

Încrede-te mai mult în puterea
brațelor tale, decât în promi-
siunile de ajutor ale domnilor
celor mari!

Stan Pătitul

Un moșan din părțile Săliștei, prelângă o mulțime de oi, avea și o nevastă frumoasă, dar n'avea copii. Cunoscuții lui îi băgau vina, că el șede prea mult timp pe la oi, și de aceea, n'are copii.

Intr'un an moșanul s'a hotărât să nu meargă de loc la oi și a împărțit nevastei hotărârea sa. Auzând nevasta hotărârea bărbatului i-a zis: Dute tu Nicolae hodinit la oi, că dacă Dumnezeu vrea să ne dea copii, n'are lipsă de tine!

* * *

Un țigan mergând singur cu bâta'n mână prin o pădure mare, d'odată îi iese un urs în cale. Țiganul îndată ce a văzut ursul a stat locului. Ursul încă a stat. Țiganul se uita la urs, ursul la țigan. La care le era mai frică, nu se știe. Ursul însă flămând fiind, s'a ridicat în picioarele cele dinapoi, și a piecat asupra țiganului. Țiganul, ca să'l sperie, a ridicat bâta, a pus-o la ochiu, ca și când ar fi pușcă. În momentul acesta, se sloboade

pușca unui vânător, și ursul cade urlând jos, și și dă sufletul. Țiganul văzându-se scăpat, a luat-o la fugă, și numai după ce a ieșit din pădure s'a uitat cu de-amănuntul la bâta sa, și a zis: De 20 de ani te port, și n'am știut ce putere de pușcă zice'n tine!

* * *

Cine n'a văzut cu ochii, și n'a auzit cu urechile, n'ar crede în veci, că e cu puțință să se nască din opacă. Un iobagiu din comitatul Sănoc-Doboca și-a dat pe unul din feciorii săi în anul 1841 la școală. Feciorul iobagiului a învățat bine, și a ajuns mare domn. Acest mare domn având însuși copii, pe unul l'a jertit pentru sfânta teologie. Acum câțiva ani, feciorul marelui domn, s'a reântors de la Roma ca doctor în sfânta teologie, sau ca un individ, care patru, cinci ani nu s'a ocupat decât cu Dumnezeu și cu Sfinții. Sosind această în patrie, s'a dus să cerceteze pe moșu-so, care, și zi trăește încă ca econom

de câmp. Moșul s'a bucurat mult, văzând pe nepotu-so om voinic și învățat. Una numai nu i-a plăcut moșului, fost odinioară iobagiu, de nepotu-so, că acesta l-i povestea despre Dumnezeu și despre Sfinți, lucruri necunoscute, pe care el în 85 de ani, decând merge la biserică, nu le-a auzit, și nu le putea înțelege.

Era primăvara în incolțitul ierbii, când teologul de Roma a cercetat pe moșu-so. Grădina de legume a moșu-so era plină cu bochii de gunoiu. Văzând teologul de Roma grămezile de gunoiu în grădina de legume a zis: Să nu te superi moșule, dar voi țaranii toți sunteți proști. Cum cușți dumniata, ca într'o grădină cu atâta gunoiu puturos să se facă legume bune și cu gust?

Moșul fost odinioară iobagiu și început a râde, apoi a răspuns: Dragul moșului, eu, țaran prost cum sunt, cu gunoiu am crescut pe tată-to, și l'am făcut mare domn, nu știu însă cu ce și-a crescut tată-to, care e cumi te, copii, și mă tem mult să nu se aleagă gunoiu din ei.

*

Un bărdas, căzând de pe coșul unei case cu securea'n mână, a rămas mort. Ce noroc, zise un privitor, că n'a căzut în secure!

Un trompf.

Jidanui: Anul acesta n'a fost iarnă grea, mai aveți fân mult?
Țaranul: Fân berechet, ai doar apetit?

Știri telegrafice

Agenția: Tepeleș
aduse în cărcă de „Calicul”

Săliște. Din alegerile pentru Camerele agricole șobolanii au eșit opăriți cu apa feartă a braștilor alegători.

Amnaș. De groaza l-i Iacob Beu Sașii de aici au „câlcăt și porunca von oben” cu ocazia votării.

Domnului scrofescu

S'a suit scoafa 'n copac
Ce să-i fac, ce să-i fac
Și-a găsit buboiul leac
Acum nu mai tac.

Nenea scroafă lung în bot
Cântă pentru'un zlot
El la minte nu e copt
Ba'i verde de tot.

De-l cauți în buzunar
N'are trei parale
N'are minte de doi bani
Și tot îi domn mare.

Poartă botul drept în sus
Poarte-l vârcolacii
Și de-asup'a'i ochelari
Mânca'i-ar colacii.

De nu poate grohăi
Eu sunt doar de vină
Și mă 'njură chiar de sfinți
Bestia porcină.

Chimu.

Lui Porcovici.

Ești curat un porc-de-câne
Te-apuci din senin de mine
Și mă'njuri chiar de prescură
Dând dovadă de cultură.

Că ești domn o știu prea bine
O aprob și o 'ntăresc
Că ai văză sus la ceriuri
Nici decât nu mă'ndoesc.

Dar c'ai fi chiar necuratul
Și-ai putea prăpădi satul
Sau ai opri vântu 'n drum
Nu pot crede nici-decum.

Chimu.

Blestem

Câte buchi în calendare
Cât sbiară Asinu'n cale
Câți pași face oia șută
Câte noduri pe-o cucută
Câte stele sclipicioase
Câte fete mofturoase

Atâtea zgârciuri mă fie
De mă ias de calicie

Câte care cu povară
Câți escroci la noi în țară
Atâția doctori mă prindă
Să mă lege sus de grindă
De nu'l fac de răs în sat
Pe cel flender desmățat
Care iatră cătră luna
Plin de chef de voie bună
C'a văzut când a dormit
Pe calicul pocăit
Invărtind de fusul morii
Până s,au revărsat zorii
Și-a văzut mai mulți calici
Cu țilindru și opinci
Cum dădeau lumii târcoală
Bătând toba'n fund de oală
Și strigând în gura mare

Bună'i brânza din căldare
Papricașul fiert în sită
Să'l mănânci fără de pită.

Saschiu.

El...

Vrând să fie barosan
Neica căscătură
A înghițit un guzgan
Dar l'ă fript la gură

Iar acum sărac de el
Stă întins pe labe
Că-i guzganis buni de leac
Pentru guri de babe.

Chimu.

Nu l'a costat nimic.

- Iți gratulez la înaintarea neașteptată'n rang!
- Iți mulțumesc, și te asigur că nici un pas nu m'a costat!
- Știu bine, ca târându-te ți-ai ajuns scopul!

Cele mai cu efect inserate sunt cele cari se publică în răspânditele calendare

„Calendarul Calicului“ și „Calendarul pentru toți“

Trimeteți din vreme reclama firmelor Dv. administrației acestor calendare, la **Librăria Săteanului** Sibiu, Str. Pintenului No. 1.

„CASSA DE PĂSTRARE“

instituit de credit și economii Săliște. Suc. Miercurea, Orlat și Sebeșul săsesc.

Popa & Lupăș

croitorie de dame și domni

Sibiu

Strada Regina Maria 36.

Marele Magazin Românesc ILIE FLOAȘIU — Sibiu

vinde en-gros și en-detail tot felul de mărfuri de manufactură și băcănie.

„VINICULTURA“

prima societate română pe acții pentru comerțul de vinuri, beuturi spirituoase și derivate s. p. a.

SIBIU, Str. Rotarilor Nr. 25.

NICOLAE MĂGEANU

magazin cu chimire, hamuri, sandale, opinci și articole de harnașament.

PITEȘTI, STR. TEIULEANU

Furnizorul Curții Regale
Marea casă de blănărie

ILIE ȘTEFLEA

Sibiu, Str. Regina Maria 28
(casa proprie)

Atelier de pictură modernă

NICOLAE TĂLMĂCEAN

Sibiu, Str. Mitropoliei 30.

Magazinul

LUCA P. NICULESCU

Casă românească de încredere.

Sucursala **SIBIU.**

Strada Regina Maria Nr. 7

CINEMATOGRAFUL „APOLLO“

rulează seară de seară cele
::: mai interesante filme :::

Sibiu, Piața Unirii.

Croitoria modernă de domni

Em. Băncilă

Sibiu Strada Poskcen Nr. 15.

Magazin de cereale

D. ROȘCA

SĂLIȘTE, Strada I. Maxim

Nicolae Bloțiu

sculptor și pietrar

Săliște, Str. București 980.

Buzdughină & Stanciu

atelier mecanic

Sibiu Str. Dorobanților (Lungă) 34

LIBRĂRIA SĂTEANULU

Str. Pintenului Nr. 1 (vis-a-vis de liceul „Gh. Lazăr“).

e complet asortată cu cărți de școală pentru cursurile primare și secundare, cu revizite școlare și articole de birou, precum și cu ultimele noutăți literare. — Cărți de rugăciuni și diferite cărți pentru popor. Toate articolele de papetărie se vor găsi la „**Librăria Săteanului**“. Secție specială pentru noutățile literaturii franceze și pentru diferitele reviste literare

===== și de specialitate. =====

Vânzare „En-gros“ și în Detail.

Caete de toate mărimile cu prețuri eficiente.

Librăria Săteanului

Tipografie. — Legătorie. — Editură.

Sibiu, Str. Pintenului 1 (vis-à-vis de liceul „G. Lazar”).

În vederea sezonului școlar e complet asortată cu toate cărțile școlare pentru clasele primare și secundare.

Cărți ajutătoare pentru dâii învățători. Hărțile continentelor pe pânză, tablouri intuitive de toate felurile. Mare depozit de caete de diferite mărimi. Blocuri de desen, caete de desen, maculatoare, cretă, compase, penițe, creioane.

Domnii învă. la comande mai mari, — primesc rabat.

Depozit de engros pentru domnii comercianți cu reduceri însemnate.

Liniale, bureți, sugativă, tamponane, călimări pentru școlari, mape de caete, ghiozdane, penale, herbare teuri, echere, cu un cuvânt toate articolele de papetărie necesare școlilor și elevilor cu prețuri avantajoase.

Când veniți în Sibiu, înainte de a cumpăra articole pentru școală și cărțile necesare, dați pe la

Librăria „Săteanului”

(vis-à-vis de liceul George Lazar) pentru a vă informa asupra celor necesare.